

Историята като функция на метеорологията

Над Вашингтон валеше гъст сняг. Валеше вече трети ден и усърдно опровергаваше всякакви идеи за глобално затопляне. Дечицата се радваха на неочакваната ваканция, дори ако се налагаше да разкопават пътя до съседите. Муниципалните служби бяха преминали на денонощен режим на работа, всичката строителна техника беше хвърлена за извозване на планините от сняг и дори Президентът беше ринал сняг от покрива на Белия Дом, както всеки един почтен жител, който не искаше таванът да му падне на главата под тежестта на леденото удоволствие. Първата Лейди му беше сварила собственоръчно горещ шоколад и беше се заела с дечицата за да остави благоверния си да си почине.

На този план не му беше съдено да се сбъдне. По следата от аромата на горещ шоколад и опърлено маршмалоу в Овалния Кабинет се бяха промъкнали Бенемот и Караконджулчо. На тях не им пречеше тъмнината, те се бяха прокраднали като сенки по коридорите, в които едва мъждукаха няколко лампички на аварийното осветление. Останалите бяха изключени, за да се пести енергия – държавният глава трябваше да дава пример. Таласъмчето и котаракът му донесоха чинийка с курабийки и шоколадови бонбони и се настаниха по-близо до горящата камина.

- Не може да играем табла, защото заровете ще се виждат лошо. Но ако правилно тълкувам избора ви на пълнеж в бонбоните, ще си разказваме екзотични истории, вместо да си говорим за времето. Прав ли съм? – протегна се блажено Президентът и си взе курабийка с орехи.
- Нищо екзотично. Всеки един добър президент трябва от време на време да си припомня, че историята е до голяма степен функция на метеорологията, така че, да, ще си говорим за времето.
- Не може ли да го отложим за някой дъждовен следобед? Не казвам за съвсем безоблачен, но може би е по-добре да нагледам какво става, - това си звучеше дори за него като опит за измъкване, каквото и си беше.
- Нали имаш петнайсет минути! Ще караме по кратката програма. Първо, за безоблачното небе, нали се сещаш от къде е това! – промърка Бенемот.
- „Над цяла Испания небето е безоблачно.“ – въздъхна мъжът. – Сигналът за началото на Гражданската Война в Испания през 1936-та. Но не е сигурно, че го е имало изобщо. Може да е било просто прогноза за времето, а после да са набедили метеоролозите.
- Да бе, да, като в Чили! Там поне по-скромно го дали, „В Сантяго вали дъжд!“. Валяло, ама дъжд само за военните, останалите ги валяли други работи, като например бомби.
- Това с валежите си е беда от всякъде. Само вижте какво е навън. – промърка Бенемот. – При такава прогноза човек, добре де, живинка каквато и да е по вид, си седи у дома и пие чай, а не ходи по чужди земи и народи. Сещам се за два драстични примера, когато ама хич не им трябвало да го правят, а те – при това в една и съща посока драснали! Да, да, за Москва говоря, що му трябвало на Наполеон да ходи да граби, без да се посъветва с главния си метеоролог. Лошото планиране до колко жертви довело!

- Онзи с мустаците пък като толкова планирал, че чак напечатал покани за парада, да не би да спечелил? Да си беше гледал войниците, нямаше да казват до сега „като немец под Москва“. Чак на мен ми замръзват космите като чета историческите книги, хем на един таласъм никога не би трябвало да му е студено.
- За теб се знае, че най-много мразиш да стоиш на вятър, по-точно да вървиш по посока на вятъра, защото се разрошваш! – Президентът почеса Караконджулчо зад ципестите ушенца. - Пък и попътен вятър не ти действа кой знае колко добре понякога, да не споменавам кого сваляхме от един кактус в Тексас миналата година! Като ти се казва, че ще има пясъчна буря, стоиш си мирно и кротко, не се правиш на всяка манджа мерудия.
- То си започна съвсем спокойно, нали, Бенемот! Аз откъде можех да знам, че местният шаман има такава бърза връзка с неговите богове! Церемония за дъжд, церемония за дъжд, и то ли той обърка някое тресене с перо, то ли не му тракнаха някъде правилно мънистата – и ето ти буря с пясък! После докато ме изтръскат, имаше пясък навсякъде една седмица! И онзи кактус как бодеше, направо не ми се разказва! Бях пухкав като захарен памук, все едно че през дарак ме бяха прекарвали!
- По-добре да си пухкав, отколкото удавник. Ето, хан Хубилай може да е бил внук на самия Чингис Хан, ама имал калпави метеоролози. Два пъти тръгвал по тайфунено време и двата пъти му се издавили армиите, а Япония така си останала незавоювана. Вие си седете тук на топличко, аз ще отида да попитам моите метеоролози как вървят нещата. Матоме вече трябва да е готов с утрешната прогноза. Той нещо намекваше за някакви камикадзе, само това ни липсва, ветрове с преспи... – Президентът стана, взе си празната чаша от горещия шоколад и смигна на Бенемот зад гърба на Караконджулчо. – Ако му занеса някоя бисквитка, може да стане по-благосклонен и да нагадае нещо по-добро.
- Ако е за благо дело, може и шоколадче да получи! – тръсна косми таласъмчето. – Ти само внимавай какво точно наговаря, да не стане като в Чукотка! Че лопати не останаха читави, ще трябва да използваме тиганите, а това ще наруши правенето на палачинки, а това вече ще си е истинска катастрофа...